

מחודדים

ת"ר ושנתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין 5).

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ולשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם וישמעם ויציאם מצרה לרוחה ומאפילה לאורה ומשעבוד לצאלה השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן:

סיכומי דף היומי
 מערכת: 073-249-0403
 sikumhadaf12@gmail.com
 לע"נ
 הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
 נלב"ע נ"ו ניסן תשע"ז

גליון 361

גליון זה הוקדש

לעילוי נשמת הכחור החשוב אברהם בנימין ביינוש כ"ך בן הרה"ג ר' ישראל אריה שליט"א נלב"ע י"ב אב תשס"ז

בבא בתרא דף נ"ג. יום שב"ק פרשת ואתחנן י"ג אב תשפ"ד

דיני חזקת קרקע. המחזיק בנכסי הגר.

דף נ"ג - ע"א

חזקת הקרקע בשלשה שנים צריך רק במקום שיש ערעור ממרא קמא, אבל בלי ערעור ובא להחזיק בקרקע לקנותה בכך כיון שנעל גדר או פרץ כל שהוא הוא חזקה.

נעל גדר ופרץ לפני המוכר אינו צריך לומר לו לך חזק וקני, אלא כיון שנתרצה למכור לו בכך וכך מעות והחזיק בפניו ושתק קנה, **החזיק שלא בפניו** צריך לומר לך חזק וקני, **ובמתנה** - **לרב**: איבעיא אם צריך לומר לך חזק וקני במחזיק שלא בפניו כיון שהנותן מתנה בעין יפה נותן, **לשמואל**: צריך לומר לך חזק וקני ואין אומרים שנותן בעין יפה אלא לאחר שגמר בדעתו לתת המתנה באמירת לך חזק וקני.

גדר כל שהוא הוא קנין חזקה, גם אם לפני כן היו נכנסים בה בריווח ועכשיו אי אפשר להיכנס בה אלא בדוחק אע"פ שעדיין אפשר להיכנס בה, **פרץ כל שהוא** הוא חזקה גם אם לפני כן היו נכנסים בדוחק ועכשיו נכנסים בריווח, וכן **נעל כל שהוא** אם היה אפשר להיכנס לפני כן בריווח ועכשיו בדוחק, או שקבע מנעול לנעול בו, אבל סגר הדלת אינו בכלל קנין חזקה שהוא כעושה מצוה לשמור בית חבירו, **מסירת מפתח ממקנה לקונה** הוא קנין חזקה אבל לא בנכסי הגר שאין מי שימסור לו.

נתן צרור בחור שיש בגדר או נטל צרור ממנו למנוע היזק השדה ממים אין זה חזקה אלא מציל ממון חבירו מהיזק, ואם עשה כן כדי להשקות השדה כיון שהוא תיקון השדה במה שמשקה הוא חזקה.

דף נ"ג - ע"ב

החזיק בנכסי הגר שיש לו שתי שדות ומיצר אחד ביניהם, החזיק באחת והתכווין לקנותה קנה רק אותה גם אם התכווין לקנות גם הסמוכה, נתכוון לקנות רק הסמוכה לא קנה גם אותה, ואיבעיא אם כיוון לקנות גם המיצר וגם את הסמוכה אם קונה או כיון שהמיצר גבוה או נמוך מהשדות הוא מקום חשוב לעצמו, ואם תמצא לומר שלא קנה מה הדין אם החזיק במיצר לקנות שתי השדות כיון שהמיצר משועבד לשמור השדות ודומה למכר לו עשר בהמות באפסר אחד או רק באפסר שאגודו בידו.

שני בתים זה לפניו מזה ויש לפניו דריסת רגל בחיצונה לצאת ממנה לרשות הרבים, החזיק בחיצון לקנות החיצון קנה החיצון ולא את הפנימי גם אם נתכווין לקנות גם את הפנימי, נתכווין לקנות רק הפנימי לא קנה גם החיצון, החזיק בפנימי והתכווין לקנותו קנה אותו, נתכווין לקנות גם החיצון קנה שניהם, נתכוון לקנות רק החיצון לא קנה שניהם.

בנה פלטרין בנכסי הגר ולא העמיד בה דלתות אין זה חזקה, בא אחר והעמיד בה דלתות השני קנה, שהקניין חזקה הוא על ידי גמר הבניין.

המוצא פלטרין בנכסי הגר וסד בהם סיוד או צייר בו ציורים חקוקים באמה שכנגד הפתח, ואם שלא כנגד הפתח ביותר מאמה הרי זה ייפוי להחזיק על ידיהם [ועיין דף נ"ד. בציורים יפים].

המציע מצעות בנכסי הגר ושכב שם קנה שנהנה גופו מהקרקע ושמשו הקרקע, וכמו שמצינו בעבד כנעני שנקנה בחזקה על ידי שהגביה העבד לרב באופן שהיה צריך הרב שיגביהו.

בבא בתרא דף נ"ד. יום א' פרשת עקב י"ד אב תשפ"ד

אופני חזקה בקרקע. עכו"ם שמכר ובא ישראל והחזיק בה

דף נ"ד - ע"א

זרע לפת בנקעי שדה הגר ולא כסה בעפר אינה חזקה שלא תיקן בגוף השדה, ואחר כך גדל ממילא.

הקוצץ ענפים מהדקל, אם קצץ מכל הצדדים הוא חזקה שנתכווין לצורך הדקל כדי שלא יפריע ענפיו המרובים לגידולו, קצץ רק מצד אחד אינה חזקה שנתכווין לקוצצם להאכיל לבהמותיו.

המכבד שדה מקיסמים ועשבים רעים, אם ליקט גם גדולים וגם קטנים הוא חזקה שנתכווין לתיקון השדה שתהא נוחה לחרוש, ליקט רק עצים גדולים אינה חזקה שלא נתכווין אלא ללקט עצים לשריפה.

המסיר מכשול כדי להשוות הקרקע, אם השווה כל הקרקע בשווה הוא חזקה שתיקן גוף השדה כדי שלא תיכשל המחרישה והוי כחורש, אם השווה כל תל וגומא לעצמו אינה חזקה שלא נתכווין אלא לעשות גורן שהוא קלוקל לשדה שסתם שדה אינו עומד שיהיה שם גורן בקביעות. **פתח והכניס מים לשדה**, אם עשה גם פתח וגם יציאה

מהם, כגון נחל [קרקע קשה שאין ראוי לזריעה] שלולית מים ודרך קבוע אפילו דרך יחיד בין בימות החמה ובין בימות הגשמים, **מצר וחצב - לרב אסי** א"ר יוחנן: אינם מפסיקים, **לרבי** א"ר יוחנן: מפסיקים.

דף נ"ה - ע"ב

הנכנס לבקעה בימות הגשמים שדינו כרשות היחיד לעניין טומאה שבספק טמא הואיל שאין בני אדם מהלכים בה שלא לקלקל הזריעה, וטומאה באחת מהשדות ואינו יודע אם נכנס לשם, **רבי אליעזר**: מטהר, שהוא ספק ספיקא ספק אם נכנס לשדה ספק אם האהיל על הטומאה, ונחלקו בדעת רבי יוחנן אם המיצר והחצב מפסיקים השדות שיהא חשוב ספק ספיקא, **וחכמים**: מטמאים גם בשתי שדות שספק אחד הוא אם הגיע עד הטומאה והאהיל עליה.

הוציא כגרוגרת לרשות הרבים בשבת חייב, הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא עוד חצי גרוגרת בהעלם אחד - **לת"ק**: חייב חטאת, **לרבי יוסי**: רק אם חזר והוציא לאותה רשות הרבים שהוציא חצי גרוגרת הראשון, אבל בהוציא לרשות הרבים אחרת פטור. **לרבה**: היינו דווקא כשיש רשות היחיד בין שתי רשויות הרבים, **לאביי**: גם אם יש כרמלית באמצע כבר אינו חייב, **לרבא**: גם חתיכת עץ שמדרבנן מותר לטלטל מתוכו לרשות הרבים ומרשות הרבים לתוכו מפסיק ביניהם [וכמו שמצינו שבעל שהשאל חצר לאשתו לקבל שם גט וזרק הגט ונפל על חתיכת עץ שאינה מגורשת ואינה בכלל החצר וכמקום אחר הוא] ולשיטתו גם מיצר וחצב מפסיקים.

בבא בתרא דף נ"ו. יום ג' פרשת עקב ט"ז אב תשפ"ד

לזכות רבקה פייגה בת פריידא רחל

לנחת וברכה והצלחה וסייעתא דשמיא

דף נ"ו - ע"א

שדות גר. עדים זוממים. דבר ולא חצי דבר.

שדות גר שאינם מסוימות במיצר, לרבי יוחנן כל שנקראים שדה פלוני בלשון יחיד ולא שדות פלוני קנה הכל במכוש אחד [ועיין שיטת רב ושמואל דף נ"ד:].

עשב [או אילן] הנקרא חצובא מפסיק בשדות הגר, וחשיבותו הוא לעניין מיצר שבו חילק יהושע הארץ בין שבט לשבט ובין איש לאיש מפני שהשורש יורד ויונק.

לא מנה יהושע אלא עיירות שעל הגבול להראות תחומי ארץ ישראל.

כל השבעה עממים שהראה הקב"ה למשה בשעת מיתתו חייב במעשר ולא קיני קניזי וקדמוני.

משנה. שנים שהעידו שאכל ג' שני חזקה ונמצאו זוממים משלמים למרא קמא כל מה שרצו להפסיד, וקרקע שלו יקח מהמחזיק.

דף נ"ו - ע"ב

כת אחת מעידה שאכל המחזיק שנה ראשונה, כת שניה שאכל שנה שניה, כת שלישית שאכל שנה שלישית ונמצאו כולם זוממים, לחכמים: כל כת

למים שהמים יעברו ויצאו דרך השדה אינה חזקה שלא נתכווין להשקות השדה אלא לצוד דגים, עשה פתח אחד הוא חזקה שנתכווין להשקות השדה.

הצר צורת חיה או עוף בכותלי בית הגר הוא חזקה גם שאינו בשיעור אמה ולא כנגד הפתח.

שדה שיש לה מיצר בארבע רוחות ועומד לחרישה, לרב: כיון שחפר הכאה אחת בקרקע קנה כולה, **לשמואל**: קנה רק מקום שהכיש, ושאינה מסוימת במצריה שתי שורות מקצה גבול השדה עד הקצה.

דף נ"ד - ע"ב

עכו"ם שמכר קרקע לישראל ונתן לו הישראל מעות ולא החזיק בה ובא ישראל אחר והחזיק בה, לרב יהודה אמר שמואל: זכה בה השני שכל קנין עכו"ם הוא בכסף וכשקיבל הכסף אינו יכול לחזור בו ואין דעתו של ישראל לקנות במתן מעות עד שיכתוב לו המוכר שטר, **לאביי**: אין השני קונה שלשיטת שמואל דינא דמלכותא דינא והמלכות אמרה שאין הלוקח קונה אלא בשטר, **{להלכה}** - לר"ח אין השני קונה, לרשב"ם השני קנה.

בבא בתרא דף נ"ה. יום ב' פרשת עקב ט"ז אב תשפ"ד

יום זה הוקדש לעילוי נשמת אבינו היקר מייסד מפעל זה הגה"ח ר' פינחס בן ר' בנימין ביינש זצ"ל

דינא דמלכותא דינא. הפסק בשדה לעניין חזקה ופאה. הנכנס לבקעה בימות הגשמים. הוציא גרוגרות בשבת לרשות הרבים.

דף נ"ה - ע"א

ישראל שלקח שדה מעכו"ם בכסף ולא החזיק בה ובא ישראל אחר והחזיק בה, לרב הונא בר אבין בשם כל רבותינו זכה בה השני [וכדעת רב יהודה אמר שמואל דף נ"ד:].

דינא דמלכותא דינא, ולכן אף על פי שמדינא דמלכותא היא שאין להם חזקה בקרקעות אלא בשטר (דף נ"ד): אבל דינא דמלכותא היא שבארבעים שנה יש לו חזקה, ואין להוציא מישראל הקונה ממנו וכן ישראל בארץ פרס אין לו חזקה בשלשה שנים אלא בארבעים שנה.

מדינא דמלכותא דינא עבדי המלך שמכרו קרקע למי שמשלם מס קרקע מכירתם קיימת, וגם אם בעליו הראשונים באו אחר כך לשלם המס, ואם מכרו הקרקע משום שלא פרע מס הגולגולת לסתימת הש"ס **ולאמימר**: אין בזה דינא דמלכותא דינא, **ולרב הונא בריה דרב יהושע**: גם כל המטלטלים משועבד למס הגולגולת.

ממונים מהמלך שתבעו אדם בטל לתת מס והשתדלו בעדו בני העיר ומתוך כך נתרפה מס שלהם חייב להשתתף בעול הקהל, אבל אם שכחו או שלא תבעו אותו כל עיקר מפני שהוא אדם בטל, פטור שסייעתא דשמיא הוא שמחלו לו.

ב' שדות של גר ומיצר או חצב [מין אילן או עשב] מפסיקים ביניהם והחזיק באחת מהם לא קנה חבירתה.

ב' שדות שיש הפסק ביניהם חייב פאה לכל אחת

ויציאה מקפידים גם על העמדה בלי מחיצה.

דף נ"ז - ע"ב

שותפים שנדרו הנאה זה מזה, לרב פפא: אסורים להיכנס לחצר שכל אחד נכנס בחלק חברו אף על פי שיש שאינם מקפידים להיכנס והם מפקירים החצר לכל בני החצר לעמוד בו, מכל מקום כיון שיש מקפידים הוא ספק איסור לחומרא, **לרבינא:** לחכמים שויתור מותר במודר הנאה מותר להיכנס, ולרבי אליעזר שויתור אסור במודר הנאה אסור להיכנס.

שותפים יכולים לעכב זה את זה בכל תשמישים שקבועים בחצר כהעמדת בהמות תנור וכיריים שממעטים אויר החצר, אבל אינם יכולים לעכב הנשים מכביסת בגדים מפני שתיקנו חכמים שיכבסו בחצר ולא על הנהר שלא להתבזות שם כשעומדות יחיפות.

'ועוצם עיניו מראות ברע' זה העוצם עיניו כשהולך על שפת הנהר מלהסתכל בשעה שהנשים עומדות על הכביסה, אע"ג שאנוס הוא שאין לו דרך אחרת, אבל אם יש לו דרך אחרת רשע הוא אע"פ שעוצם עיניו.

חלוק של תלמיד חכם שאין בשרו נראה מתחתיו כשהולך יחף, שיהא ארוך עד פיסת רגלו.

טלית של תלמיד חכם שמתכסה בו על כל בגדיו, שלא יהא חלוקו נראה מתחתיו טפח.

שולחן של תלמיד חכם, שני שלישי רוחב השולחן מכוסה במפה שעליה נותן חתיכות פת ולקנח את פיו, ושלישי השולחן מגולה שמים שם קערות וכוסות וירק שלא יתלכלך הפת ויתבזו האוכלים, וי"א שמגולה באמצע, **שולחן של עם הארץ** המפה והלחם באמצע והקערות סביב ודומה למדורה.

טבעת השולחן העשוי לתלות השולחן אם תינוק יושב לידו יהא הטבעת לצד חוץ שלא ישחק בו וינענע השולחן, אם אין תינוק לידו ויש שם שמש יהא הטבעת לפניו פן יכשל בו השמש, ויש אומרים דווקא בלילה אבל ביום יהא לצד חוץ שיוכל השמש להיזהר אבל לצד פנים מפריע לאכול.

בבא בתרא דף נ"ח. יום ה' פרשת עקב י"ח אב תשפ"ד

רבי בנאה. מצווה מחמת מיתה. המרזב והמזחילה.

דף נ"ח - ע"א

מיטה של תלמידי חכמים אין תחתיה אלא סנדלים בימות החמה שמניחים שם עד שיצטרך להם, ומנעלים בימות הגשמים, ומיטה של עם הארץ דומה לאוצר של מינים הרבה מעורבים, שמניחים תחת המטה אוכלים וכלים.

רבי בנאה היה מודד מערות מבפנים ומודד אח"כ כנגדם מבחוץ ועושה שם ציון סיד להכיר מקום הטומאה שלא להאחיל על הקבר.

רבי בנאה בפתח מערת אברהם, מצא את אליעזר, אברהם אמר שיכנס רבי בנאה שיודע שאין יצר הרע באותו העולם,

נותנת שלישי, **לרבי עקיבא:** הואיל ואין שני עדים מעידים על כל השלשה שנים אלא כל כת על שלישי החזקה יש חיסרון בעדות ממה שנאמר 'על פי שני עדים יקום דבר' והיינו על פיהם יקום דבר שלם ולא חצי דבר.

עדים המעידים על סימני גדלות שניים אומרים שיער אחד בגבה ושנים אומרים שיער אחד בכריסה, גם לחכמים יש חיסרון בעדות משום חצי דבר, ששני שערות אינם מועילים רק אם הם יחד בבת אחת, והעדים יכולים לראות שניהם בבת אחת וכל כת המעיד על שיער אחד מעיד על חצי סימני גדלות, אבל שלשה שני חזקה אינם יכולים לראות אלא בזה אחר זה וכל שנה נחשב דבר שלם לעצמו.

עדי חזקה שאחד אומר שאכל חיטים ואחד אומר שאכל שעורים הוא חזקה, כיון שיש לנו עדי חזקה לשלשה שנים ואין מבינים יפה החילוק בין קמת חיטים לשעורים, אבל אם עד אחד מעיד שאכל שנה ראשונה ושלישית וחמישית והשני מעיד שאכל שנה שניה רביעית וששית אינה חזקה שכל אחד אינו מעיד שהחזיק ג' שנים רצופים [א' העיד שאכל ראשונה שניה ושלישית והשני העיד שאכל רביעית חמישית וששית, לרבי יהושע בן קרחה הוא חזקה שכל אחד מעיד לשני חזקה ומצטרפים, מהרש"א בפירוש שיטת רשב"ם].

ג' אחים שכל אחד מעיד שאכל שנה אחת ואחד מצטרף עם כולם, לחכמים הרי אלו ג' עדויות וכשרים ואין פסול קרוב בעדות אחת, ואף על פי כן הם עדות אחת להזמה ואין כת אחת בהזמה עד שיזומו כל השלשה כיתות.

בבא בתרא דף נ"ז. יום ד' פרשת עקב י"ז אב תשפ"ד

מת אחד מהעדים בשטר. חזקת שותף. חלוק טלית ושולחן של תלמיד חכם

דף נ"ז - ע"א

שטר שמת אחד מהעדים, לא תתקיים חתימתו על ידי אח של עד החי עם עוד אחד, כיון שעד החי מעיד על חתימתו ומקיים בזה חצי השטר ואחיו מקיים חצי חתימת עד המת, ופסול קרובים הוא משום שחשובים כאיש אחד ונמצא שמוציאים שלשה רבעים של הממון על פי אחד, והתורה אמרה 'על פי שני עדים יקום דבר' חצי דבר על פי כל אחד מהעדים, אבל שלשה אחים המעידים כל אחד על אחד משני חזקה ואחד מצטרף עמהם להעיד על כל השלשה שנים הוא חצי על פי עדות אחים שנחשבים כאחד וחצי על פי זה שמצטרף עמהם.

משנה. המעמיד בהמה, תנור, ריחיים, כיריים, מגדל תרנגולים ונותן זבלו בחצר חברו, והחזיק ג' שנים ולא מיחה הרי זה החזיק לתשמיש זה, ושותפים בחצר השותפים - לרבינא: אינם מקפידים רק אם עשה מחיצה גבוה עשרה טפחים ואם לא אין לו חזקה, **לרב פפא:** אף על פי שיש מקפידים גם בלי מחיצה מכל מקום כיון שיש שאינם מקפידים הוא ספק ממון ולהקל ואין לו חזקה, **לרבה בר אבון א"ר נחמן:** דווקא ברחבה שאחורי הבתים אבל חצר שלפני הבתים שצריך מקום פנוי לביאה

לסותמו, י"א: שבעל החצר מעכב עליו ועל מנת כן הקניתי לך חצירי לשפוך שם מים שתקנה לי מימך להשקות בהמותי, וי"א: שאין בעל החצר מעכב שלא שיעבד לו מימיו אלא כל זמן שיהיו יורדים לחצירו.

'והחוט המשולש לא במהירה ינתק' זה רבי אושעיא בן רבי חמא בן בנו של רבי ביסא, שרבי אושעיא ורבי ביסא אמרו דבר אחד שבעל החצר יכול לעכב על בעל הגג מלסתום מימיו שלא ירדו בחצר.

סולם המצרי שאין לו ד' שליבות שנתנו בחצר חבירו לעלות לגג אין לו חזקה, **סולם צורי** יש לו חזקה.

חלון צורית [שראש אדם יכול להיכנס לתוכה] **למטה מד' אמות** מקרקע הבית, בעל החצר יכול לעכב עליו לפתוח כיון שהוא גדול [וקבוע] ונמוך ויכול להסתכל ממנו לחצירו, ואם לא מיחה יש לו חזקה שלא היה בעל החצר מניח לעשות, ולכן אם בעל החצר רוצה לבנות כנגד החלון לאחר שהחזיק בעל החלון יכול בעל החלון לעכב.

חלון צורית למעלה מד' אמות אם בא לפתוח בתחילה, **לרבי זירא:** אין חבירו יכול לעכב שאינו מפסיד שלא חצוף שיעמוד על ספסל ויסתכל וכופים על מידת סדום וזה נהנה וזה לא חסר, **ולרבי אילעא:** יכול לעכב שחוששים שיעמוד על ספסל ויסתכל וזה נהנה וזה חסר, **'הלכה'** כרבי אילעא, ולכו"ע אם פתח אין לו חזקה.

חלון מצרית [שאינו ראשו של אדם יכול להיכנס לתוכה] אין לו חזקה גם למטה מד' אמות, ואם רוצה לפתוח לכתחילה אין חבירו יכול לעכב.

חלון העשוי לאורה כגון שאין לו חלון מצד אחר יש לו חזקה, גם בחלון מצרית כיון שנעשה לקביעות והיה לו למחות וממה שלא מיחה מוכח שעשה ברשות.

דף נ"ט - ע"ב

משנה. מי שיש לו זיז טפח במשך ג' שנים על חצר חבירו לתלות עליו חפצים, יש לו חזקה ממה שלא מיחה בו בעל החצר, ואין בעל החצר יכול לבנות שם בניין לסתור הזיז.

החזיק בזיז טפח באורך ד' טפחים, החזיק להרחיבו ד' טפחים.

הבא להוציא זיז טפח על חצר חבירו יכול בעל החצר למחות בו שלא להשתמש באוויר החצר, והוא בכלל זה נהנה וזה חסר כיון שיש לבעל החצר היזק ראייה מבעל הזיז.

מי שיש לו זיז פחות מטפח על חצר חבירו אין לו חזקה, שהטעם שלא מיחה בו בעל החצר כיון שזיז פחות מטפח אין לו חשיבות, ואין בעל הזיז יכול למחות בבעל החצר מלהשתמש בזיז כיון שאין העליון ניזוק מראיית תחתון, ואע"פ שאין בעל הזיז יכול להשתמש בזיז בשעה שבעל החצר משתמש בו הלא בין כך יכול בעל החצר לחתוך, ואם בעל החצר מוחה בבעל הזיז, **לרב הונא:** יכול למחות בו משום היזק ראייה שיסתכל בשעת ההשתמשות ולא יהא נתפס כגנב שמפחד, **לרב יהודה:** אינו יכול למחות שאם יסתכל יהיה נתפס כגנב.

משנה. לא יפתח חלון גם לחצר שיש לו בו שותפות, הגם שבין כך אין בני החצר יכולים לעשות דברים צנועים בחצר, היינו רק כשעמד בפתח ועכשיו שיש לו חלון צריכים להימנע תמיד מעשיית דברים צנועים כיון שרואה דרך חלון, או משום שעכשיו צריך להימנע מעשיית דברים צנועים גם בביתו.

פתח חלון לחצר השותפים בפניהם ושתקו וטען שעשה כן ברשותם, לרבי ישמעאל ב"ר יוסי הוא חזקה מייד, **'להלכה'** אין חזקה פחות משלשה שנים.

רבי בנאה במערת אדם הראשון, רצה להיכנס ויצא בת קול ואמרה נסתכלת בדמות דיוקני [יעקב] בדיוקני עצמה אל תסתכל, כמידת מערת חיצונה [או העליונה] שבה ג' אבות ואימהות כך מידת הפנימית [או התחתונה] שבה אדם וחיה. והסתכל בשני עקביו של אדם הראשון ודומים לשני גלגלי חמה, הכל בפני שרה כקוף בפני בני אדם שרה בפני חיה כקוף בפני אדם, חיה בפני אדם כקוף בפני אדם, אדם בפני שכינה כקוף בפני אדם.

שופריה דרב כהנא מעין שופריה של רבי אבהו, **שופריה דרבי אבהו** מעין שופריה של יעקב אבינו, **שופריה דיעקב אבינו** מעין שופריה של אדם הראשון.

מכשף שחופר למתים כשבא למערת רב טובי בר מתנה תפסו בזקנו, אביי ביקש ממנו שיניחו, לשנה הבאה בא שוב ותפסו בזקנו ולא הניחו עד שהביא אביי מספריים וגזז זקנו.

אחד שהיה מצוה מחמת מיתה ואמר חבית עפר אני מניח לאחד מבני, חבית של עצמות לשני, חבית של מוכין לשלישי, אמר רבי בנאה שכוונתו קרקעות לאחד, והבהמות לשני, ומיני בגדים לשלישי.

אחד שהיה מצוה מחמת מיתה שידעו שבניו ממזרים מאיש אחר חוץ מאחד מהם ואמר נכסי לאחד מבני, רבי בנאה אמר להם הכו הכאות על קברו עד שיגלה לכם, אחד מהם לא הכה ואמר רבי בנאה שהוא בנו, הלשינו עליו שאר האחים שמוציא ממון בלי עדים וראיה, סגרו אותו בבית הסוהר, אשתו אמרה בבית המלך בלשון חכמה עבד אחד היה לי חתכו את ראשו הפשיטו עורו אכלו את בשרו ושואבים מים בעורו ומשקים בו לחבריו בני הישיבה ואין נותנים דמים, לא הבינו כוונתה וקראו לרבי בנאה שהוא חכם היהודים ואמר שכוונתה היא שהיה לה תיש וגזלוהו ממנה ושחטוהו ואכלו את הבשר ומהעור עשו חמת.

דף נ"ח - ע"ב

בית המלך ראו חכמת רבי בנאה והושיבו אותו לדון, ראה שהיה כתוב על דלתות השער כל דיין שתובעים אותו בדין פסול להיות דיין, אמר שמא נקרא לדין שלא כדין אלא דווקא אם יצא חייב בדין, ראה שהיה כתוב ראש לכל המיתות הוא משום רוב דם שלא הקיז, ויין מחיה כל שותה, ואמר שצריך לכתוב ראש כל תחלואי האדם הוא שלא הקיז דם ואם ישתה יין כראוי לא יבא לידי חולי, ובמקום שאין יין מצוי תחלואים.

בפתח של קפוטקיא היה כתוב אנפק אנבג אנטל, ללמד בני העיר שמידה אחת הם, והוא שיעור רביעית.

משנה. המרזב אין לו חזקה ויש למקומו חזקה, לרב יהודה אמר שמואל: היינו אפילו החזיק ג' שנים על חצר חבירו ברוח אחד וחבירו רוצה להשתמש שם יכול לעכב עליו שיעקור לצד אחר, אבל אינו יכול לעכב עליו שיעקור לגמרי, **לרבי חנינא:** אם היה ארוך יכול לקצר, אבל אינו יכול לעכב עליו שיעקור לצד אחר, **לרבי ירמיה בר אבא:** אם רוצה בעל החצר בונה תחתיו אבל אינו יכול לעקור.

המזחילה יש לה חזקה, לרב יהודה אמר שמואל: דאין בעל החצר יכול לעקור רוחו, **לרבי חנינא:** שאינו יכול לקצר, **לרבי ירמיה בר אבא:** שאינו יכול לבנות תחתיו כיון שהמזחילה נעשה מאבני הבניין ובניין של בעל החצר מחלישו.

בבא בתרא דף נ"ט. יום ו' פרשת עקב י"ט אב תשפ"ד

צינור המקלח מים. חלון צורית ומצרית ועשוי לאורה. חזקת זיז.

דף נ"ט - ע"א

צינור שמקלח מים מגג לחצר חבירו ורצה בעל הגג